

Udvalget har foreslaaet Maalet forstjellig fra det foreliggende Lovforslag med Hensyn til, hvad der skal anses for smaa og store Hunde, og Udvalget har sat en ganske bestemt Afgift for Hundene, idet man ikke har villet overlade Nogetsomhelst til vedkommende Kommunalbestyrelse. Udvalget har sat Afgiften til det, der i Regjeringens Forslag var bestemt som den laveste, nemlig 10 Kr. for den lille Hund og 20 Kr. for den store Hund, men Maalet, som stiller mellem de store og de smaa Hunde, er gaaet ned fra 20 Tommer til 16 Tommer. Det er i og for sig ikke en saa ualmindelig lille Hund, som er 16 Tommer, men man har ment, det var en passende Størrelse, saa meget mere som der har hævet sig mange Stemmer for de smaa Hunde. Man har omtalt forstjellige humane Grunde for at være rimelig imod de smaa Hunde, og af disse Grunde er man bleven staaende ved de 10 Kr., som ere den Afgift, som betales nu, og som ogsaa skal betales i Fremtiden; der er ingen Forstjæl i den Henseende mellem nu og før, men vel mellem Regjeringens Forslag og Udvalgets Forslag. I Kjøbstæderne var det tidligere saaledes, at man betalte 4 Kr. for en Hund, men Byraadet kunde forhøje denne Afgift til 10 Kr. Her har man ogsaa sat en ganske bestemt Sum, nemlig 5 Kr. for en lille Hund og 10 Kr. for en større Hund, og det er bestemt, at Afgiften skal tilfalde Kommunens Kasse. I § 3 er omtalt Hundene paa Landet, og der var Forslaget tidligere dette, at der skulde betales 50 Ore om Aaret for en Hund, af Hundeiere, som havde egen Husstand, og 5 Kr. for hver Hund, de eiede mere end en; og Hundeeiere, der ikke havde egen Husstand, skulde betale 5 Kr. for hver Hund. Efter Udvalgets Forslag deles Hundene i smaa og store. De smaa Hunde stiller man saa saaledes, som der er foreslaaet i Regjeringens Forslag, medens man har sat Afgiften til 2 Kr. for de større Hunde; det synes ikke at være for meget, i alt Fald, hvis man gaar ud fra, at det er paa Herregaardene, der særlig holdes store Hunde og ogsaa Hunde i stor Mængde. Thi i saa Tilfælde vil Afgiften ikke blive saa ringe, den vil nemlig efter en senere Paragraf blive 4 Kr. for hver Hund udover den første Hund. Man har nemlig sat som almindelig Princip for alle Hunde, at for hver Hund, der holdes mere end een, skal der betales dobbelt Afgift, og den skal altid beregnes saaledes, som om den faldt paa store Hunde. Man har endvidere bestemt, at Hundeeiere, der ere Medlemmer af Andres Husstand, skulle erlægge det Dobbelte af den fastsatte Afgift. Derved opnaar man, at der i en

Familie ikke opgives forstjellige Ciere til de Hunde, som Familien holder, idet nemlig en Fader, en Moder og en Søn ikke ved at opgive, at hver af dem har sin Hund, kan slippe med at betale enkelt Beløb, men idet det er saa, at naar de ere Medlemmer af samme Husstand, komme de til at betale dobbelt Beløb, altsaa 20 Kr. for en lille Hund og 40 Kr. for en stor. — Der foreligger fra nogle ærede Medlemmers Side — det er maaske rimeligt, at jeg omtaler det strax — et Endringsforslag til § 3 efter hvilket denne Paragraf udgaar, saaledes at Hunde paa Landet ikke skulle sættes i Skat. Derom skal jeg foreløbig ikke sige Meget, med kun dette, at naar man i det Hele taget vil gaa ind paa at lægge Skat paa Hunde, vil det være ret urimeligt at undtage Hunde paa Landet. Thi det er utænkeligt i og for sig, at Hunde skulde gjøre større Nytte paa Landet end i Byerne. Der kan i hvert Fald forekomme Tilfælde, hvor de ikke gjøre mere Nytte, og der kan blive givet Undtagelse, hvis det kan bevises, at de gjøre Nytte. Men man kan altsaa ikke se nogen Grund til at undtage Hunde paa Landet; selv om man vil tro, at det er meget demokratisk Hunde paa Landet, der ere afrettede til at bide Godseierne og Andre, som man ikke synes om, saa forekommer det mig ikke, at der er nogen Grund til at undtage disse Hunde, allerede fordi man ikke saadan kan skjelne mellem demokratisk og ikke demokratisk Hunde; det er knap nok at man kan skjelne mellem demokratisk og ikke-demokratisk Mennesker. Altsaa dette Forslag skal jeg foreløbig ikke komme nærmere ind paa. Udvalget har indstillet Regjeringens Lovforslag forsaavidt paa det Punkt, at man er gaaet med til at fravaade at vedtage et Endringsforslag, hvorved hele den Bestemmelse bortfalder, at Hunde paa Landet skulle sættes i Skat ligesom andre Hunde. § 6 bestemmer, at de Hunde, der bestandig holdes lænkede eller indelukkede paa indespærret Plads eller Gaardsrum, ere fritagne for Afgifter, og desuden kunne Kommunalbestyrelserne i det Hele taget, naar Omstændighederne tale derfor, fritage for eller nedsætte Afgiften. Dette vil altsaa rimeligvis kunne gjøres gjældende i saadanne Tilfælde, hvor Hunde bruges til noget særligt Nyttigt f. Ex. til at trække Bogne og Lignende og paa den Maade gjøre Tjeneste som Træddyr; i saa Tilfælde ville de kunne faae Fritagelse for de her henhørende Afgifter. — § 7 omhandler den Stude, som Hunde kunne forarsage, og der er der sket en Afvigelse fra Regjeringens Forslaget, der er ikke saa ganske ringe. Man har nemlig her fra Udvalgets